

Somali

– Rabia Barış · 21 Ağustos 2011

Kurumuş kara kıta,
Çatlamış toprak,
Çatlamış dudaklar,
Somali'de insanlar, aç biilaç,
Solgun, bedbin, bitkin...
Son üç yılda yağmur yağmamış bu yerlere,
Gökler yere küsmüş, toprak bulutlara.
Can çekilmiş, kan çekilmiş damarlarda,
Öz kurumuş, göz kurumuş,
Göllenmiyor gözyaşı yanaklarda.
Geçen kupkuru üç koca yılda,
Güneş yere yakın, yer ölüme.
Çocuklar mecalisiz, anneler bitap,
Her dakika ölüm, her dakika acı.
Ekmek aslanın ağzında olsa alacaklar.
Su yok, bir damla görse havada kapacaklar.
Hazin bakışlar ölümlle kucak kucağa,
Gözlere kan oturmuş, bakışlarda acı...
Sinekler dolaşiyor dudaklarda,
Eller kalkamıyor ki kovalasın.
Kemikler birbirine batıyor.
Kimi taşta, kimi yerde yatıyor.
Kavuruyor kara kıtayı sıcak.
Neredesin ey insanlık, ey dünya?
Bu imtihan tokların imtihanı,
Farkında mısın acep bugün sana yarın bana,
Rehavet mi çöktü üstüne, neredesin?
Neredesin bunca zaman?
Hakkın verdiğinde bir hikmet vardır,
Nasıl bir hesap çıkar huzurda karşımıza bilinmez.
Ya Rab o gün gelmeden yüreğimize merhamet ver,
Uyandır gaflet uykusundan bizleri,
Utandırma huzurunda.
Sen dilerse yağmur verirsin,
Sen dilerse yeniden can bulur doğa,

Ol dersen oluverir yüzü güler her canlının.
Kudretinle zorda olanları güldür ya Rab,
Senin her şeye gücün yeter,
Güldür Somali'nin yüzünü.
Rabia BARIŞ Bu anlatım şiirden ziyade bir dramı dile getirmek.